

Lovforslagets 1ste Behandling her i Salen, 14 Gange i de sidste 40 Aar haft netop Spørgsmaalet om Ændringer i den nugældende Lovgivning paa Færøerne paa dette Omraade til Behandling, og naar det ærede Medlemme, at man ikke burde stille Færingerne anderledes end andre Statsborgere, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at Lovgivningen paa det omhandlede Omraade er for Øjeblikket en helt anden, end den er hernede, saaledes at den Forskel, som man ivrer saa meget imod, i Virkeligheden har eksisteret i over en Menneskealder. Den Bemærkning er fuldstændig rigtig, som den sidste ærede Taler fremførte, at i den Henseende staar Langeland anderledes til Danmark, end Færøerne gøre, og jeg mener, at er Lovgivningen forskellig paa mange andre Omraader, kan den ogsaa være det paa dette, netop fordi de ejendommelige færøske Forhold her særlig maa tages i Betragtning. Der var et æret Medlem, som før udtalte, at Faren var lige saa stor hernede for Folk, som ikke havde fuld Raadighed over deres Kræfter og fuld Brug af deres Sanser. Kunde man paa Færøerne styrte ned ad Bjergene, saa kunde man her drukne i Vandet, mente det ærede Medlem. Hertil maa jeg dog svare, at der heller ikke mangler Vand paa Færøerne til at drukne i.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) nævnte et enkelt Eksempel paa, hvor urimelige Bestemmelser Lovforslaget indeholdt. Man havde en Bestemmelse i § 28, som gav Ret til, at den, som boede paa det vedkommende Sted, havde Natte-logi der, kunde faa Lov til at faa Spiritus til sin Mad, men ikke den, som ikke boede der om Natten. Saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Men saa vidt jeg kan forstaa Bestemmelsen, er der ikke noget i Vejen for, at den, der kommer dertil som rejsende, kan faa, hvad han ønsker til Maden; ellers har man ikke Brug for at spise paa fremmede Steder. Hernede synes man, det er uhørt, at man ikke skal kunne gaa ind og faa sin Mad, og hvad dertil hører, paa et hvilket som helst Sted, hvortil man kommer rejsende. Man vil nok kunne faa Mad paa den Maade i Thorshavn, men neppe andre Steder paa Færøerne. Man vil blive behandlet som Gæst hos Familier paa de andre Steder. Der gives ikke Restaurationer, hvor man kan komme ind og bestille, hvad man i Øjeblikket lyster. Denne Bestemmelse er derfor slet ikke saa upraktisk for Færøerne, som den i første Øjeblik ser ud til. Den maa ikke tænkes anvendt under For-

hold som hernede — hverken paa Langeland eller i København.

Konseilspræsidenten (*J. C. Christensen*): Det ærede Medlem fra 1ste Kreds, som havde Ordet og vilde stemme mod Loven, advarede mod de Konsekvenser, en saadan Lov kunde medføre og henviste til, at en lignende Bevægelse maaske kunde blive rejst paa Langeland, og at man da vilde være nødt til at gaa med til, at Langeland ogsaa fik en Lov som denne. Det tror jeg nu ikke. For det første tror jeg ikke, at der vil blive rejst en saadan Bevægelse paa Langeland, og for det andet er Langeland ingenlunde stillet som Færøerne, der jo ere blevne stillede paa en særlig Maade for over en Menneskealder siden. Vi have givet Færøerne en særlig Repræsentation, som har Ret til at udtale sig om Lovgivningsanliggender, og saa er det rimeligt og har sikkert ogsaa været Forudsætningen, at Rigsdagen skulde tage Hensyn til de Udtalelser, der komme deroppe fra angaaende Lovgivningen. Nu foreligger der for os, ikke alene i Øjeblikket, men ogsaa fra tidligere Tid, et Ønske om en Lovgivning som den her foreslaaede. Det er fremkommet Gang efter Gang, støttet af Adresser deroppe fra. Man har i over en Menneskealder ønsket en Lov som denne. Spørgsmaalet er altsaa blot, om vi skulle imødekomme Befolkningens Ønsker og imødekomme Lagtinget, den Repræsentation, vi selv have givet dem, og det synes jeg dog, at vi bør. Et saadant Forhold kan paa ingen Maade sammenlignes med Forholdet paa Langeland, selv om man sætter Langeland aldrig saa højt. Det ærede Medlem spurgte mig, om det vilde tiltale mig at faa en Lovgivning af lignende Art indført her i Byen. Nej, det vilde det ganske vist ikke. Naar jeg har rejst i andre Lande, hvor man havde noget tilsvarende, har det undertiden forekommet mig ubehageligt, at jeg ikke kunde faa, hvad jeg ønskede; men saa har jeg tænkt som saa: den Befolkning, der bor her, anser det for mest tjenligt for sig, og jeg er kun Gæst her, saa jeg maa finde mig i et Øjeblikks Ubehag, naar det i øvrigt passer Landet. Det er klart, at skulde jeg nogen Sinde komme til Færøerne, og det kan jo vel ske, og denne Lov da skulde være traadt i Kraft, vilde jeg tænke noget lignende: Ganske vist er det ikke for min Behageligheds Skyld, at Loven er traadt i Kraft, men naar Færøerne og deres Repræsentanter have ønsket det, er det rimeligt, at deres